

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пж 6307/23
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, као председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Јасминке Обућине, као чланова већа, у парници тужиоца „Електропривреда Србије“ АД Београд, ул. Балканска бр. 13 против туженог Удружење власника локала у тржном центру „Зона III“ Ниш, Булевар Немањића бр. 25А, матични број 28075219, чији је пуномоћник Татјана Цветковић, адвокат из, ради дуга, вредност предмета спора 9.412,48 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Нишу П 416/23 од 25.10.2023. године, на седници већа одржаној дана 31.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Нишу П 416/23 од 25.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 416/23 од 25.10.2023. године у првом ставу изреке укинута је у целини решење о извршењу јавног извршитеља АА из Пирота ИИвк 9/23 од 10.01.2023. године. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати појединачне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци пресуде. У трећем ставу је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.880,00 динара.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену пресуду из свих законом предвиђених разлога, указујући посебно на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. У жалби истиче да је погрешно утврђено чињенично стање јер је тужилац доставио доказе да је тужени пасивно легитимисан у овој правној ствари. Такође истиче да је погрешно примењено материјално право, и то члан 204. Закона о енергетици, те да је за обуставу и искључење електричне енергије надлежан оператор дистрибутивног система, а не тужилац. Предлаже да другостепени суд преиначи првостепену пресуду и усвоји тужбени захтев или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде, на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд, као другостепени суд, налази да жалба тужиоца није основана.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности.

Насупрот жалбеним наводима тужиоца, побијана пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) Закона о парничном поступку, јер су у садржини образложења дати јасни и међусобно сагласни разлози о одлучним чињеницама, који нису у супротности са приложеним доказима и стањем у спису предмета.

Предмет тужбеног захтева је потраживање тужиоца према туженом у укупном износу од 9.412,48 динара за наплатни број 2001156475, бројило бр. 9010562 по рачунима за електричну енергију за период од јануара до јула 2022. године.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, тужилац је издао рачуне за период од јануара до јула 2022. године, који се односе на наплатни број 2001156475, у којима је као купац означен овде тужени за мерно место на адреси Булевар Немањића бр. 25А, Ниш - Гараже Г 34, 35, 36 и 37. Сваки од рачуна гласи на износ од 1.344,64 динара, што укупно износи 9.412,48 динара. Међу странкама није било спорно да се потраживање тужиоца по предметним рачунима односи на накнаду за приступ и коришћење система за дистрибуцију електричне енергије, с обзиром на то да преко бројила бр. 9010562 у утуженом периоду није било потрошње електричне енергије. Неспорно је и да је дана 03.11.2014. године извршена обустава електричне енергије за предметно мерно место. Тужени је у току поступка истакао приговор недостатка пасивне легитимације тврдећи да није власник, нити корисник наведеног бројила, већ је то било друго правно лице истог назива са матичним бројем 177315458, да тужени није правни следбеник овог правног лица, те да са тужиоцем није био у облигационом односу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд налази да тужилац до закључења главне расправе у смислу члана 228. и 231. Закона о парничном поступку није доказао да је тужени пасивно легитимисан у овој правној ствари, да се сви докази које је тужилац доставио, којима је покушао да представи континуитет почев од "Нишпројекта" до овде туженог, односе на Удружење власника локала чији је матични број био 17731548, а ПИБ 10562111, не на овде тужено удружење чији је матични број 28075219, а ПИБ 1007454684. Суд образлаже да чињеница да удружење које је у одређеном периоду било корисник предметног бројила има исти назив као и тужени, не мења чињеницу да се ради о два различита правна лица, те да је тужилац био у обавези да докаже да је облигациони однос засновао са овде туженим, да је корисник наведеног бројила овде тужени, те да је тужени дужан да као корисник система плаћа накнаду предвиђену чланом 201. Закона о енергетици, што у конкретном случају није учинио. Стога је тужбени захтев одбијен.

Одлука првостепеног суда је правилна.

На утврђено чињенично стање, које се у овом спору мале вредности не може побијати, првостепени суд је правилно применио релевантне одредбе материјалног права, те одредбе Закона о парничном поступку које се односе на правила о терету доказивања, када је одбио тужбени захтев налазећи да тужени није пасивно легитимисан у овој правној ствари.

Ово имајући у виду да тужилац, осим приложених рачуна који гласе на овде туженог, није доставио друге доказе на околност да је у утуженом периоду био у облигационом односу са туженим. Такође, није доказао да је тужени постао корисник

бројила за које су издати предметни рачуни, те да је то био и у утуженом периоду. Према наводима туженог и достављеним доказима од стране тужиоца, предметно бројило се водило на друго правно лице (удружење) истог назива као и тужени, али другог матичног броја, а тужилац није доказао постојање правног континуитета између тог правног лица и овде туженог, па је закључак првостепеног суда заснован на правилној примени одредби члана 231. Закона о парничном поступку. Нема доказа ни да је између тужиоца и туженог постојао закључен уговор о снабдевању пре 03.11.2014. године, када је неспорно извршена обустава електричне енергије за предметно мерно место, да би се уопште могло говорити о постојању обавезе туженог да плати накнаду за приступ систему по члану 201. став 3. Закона о енергетици.

Нису од утицаја на правилност одлуке жалбени наводи тужиоца да је првостепени суд погрешно применио члан 204. Закона о енергетици, а нису ни основани. Приликом одлучивања првостепени суд је имао у виду и да је за предметно бројило обустављена испорука електричне енергије дана 03.11.2014. године, те да су обавезе које се односе на приступ систему у смислу Закона о енергетици престале дана 03.11.2015. године, када је тужилац по закону био дужан да бројило искључи са система. Одредбом члана 204. став 1. тачка 4) прописано је да је оператор преносног, односно дистрибутивног система дужан да искључи објекат крајњег купца са система ако је обустава испоруке или преузимања електричне енергије из члана 201. став 1. овог закона трајала дуже од годину дана, осим у случају обуставе испоруке или преузимања на захтев крајњег купца, када се објекат искључује са система ако је обустава испоруке или преузимања трајала дуже од две године. Тачно је да законодавац није одредио када (у ком року) мора бити извршено искључење објекта крајњег купца са система, међутим, то не значи да крајњи купац може у недоглед бити задужен за накнаду за приступ систему. У том смислу је законом и ограничено трајање обуставе испоруке после ког периода је прописана дужност оператора система да објекат искључи са система. Без утицаја су жалбени наводи тужиоца да искључење објекта са система није у надлежности тужиоца, већ оператора дистрибутивног система, јер штетне последице због непоступања оператора система у складу са законом не могу сносити крајњи купци.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета правилном применом члана 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку, на основу адвокатске и таксене тарифе.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

ТЂ/ЈМ/СР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић